

متن پرسش

سلام علیک و ریحانه استاد سال جدید بر شما پر بار و پر نعمت باشد استاد روایتی از رسول خدا (صلی الله علیه وآله) بر خورد کردم که حضرت فرمودند: اجل ها و مدت عمر بهائم و حشرات زمین و مورچه ها و کیکها و ملخها و اسب ها و همه جنبنده ها و غیر اینها در تسبیح آنهاست و وقتی تسبیح آنها به پایان رسید خدای متعال ارواح آنان را قبض میکند و قبض ارواح آنان به ملک الموت مربوط نیست. اولاً میخواستم معنای اینکه قبض روح آنان با تسبیح آنان است چیست و در ثانی اینکه قبض روح آنان به ملک الموتی که روح انسان را قبض میکند نیست بلکه خداوند روح آنان را میگرد حالا یا خود خداوند یا به اسباب دیگر این جا منظور چیست؟ البته بعد از مطالعه ی کتاب از علامه طهرانی و استا محمد شجاعی به جواب هایی دست یافتم و تامل هم نمودم ولی میخواستم با جواب شما یافته های خود را تطبیق دهم. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: شاید نقش موجودات ذی‌حیات مذکور در رابطه با طبیعت فقط مدّ نظر است از آن جهت که قرآن می‌فرماید «خلق لکم ما فی الارض جمیعاً» همه‌ی آنچه در زمین هست را برای شما انسان‌ها خلق کردیم. پس وقتی نقش آن موجودات در انضباط طبیعت به پایان رسید به طور طبیعی روح آن‌ها برگشت می‌کند و قبض خاصی که جناب عزرائیل علیه السلام به عهده دارند برای آن‌ها لازم نیست. موفق باشید